

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

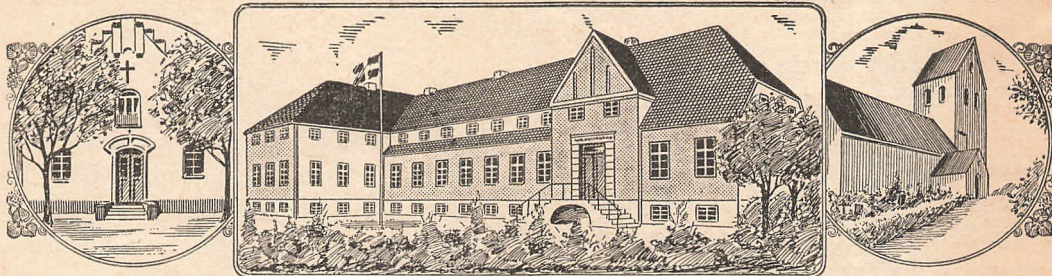
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Oktbr. 1951

„Bed og arbejd.“

43. årgang nr. 10

Hvad skal jeg sige, når jeg ser . . .

For få afteners siden så jeg et stort, smukt stjernesku, da jeg gik hjem fra højskolen. Jeg huskede at ønske; (men det er nu min hemmelighed), og så blev jeg betaget. Tænk, en stor, lysende stribe, som kun var synlig brøkdelen af et sekund! Den er borte nu; men den bragte bud fra det store univers, og den kaldte til ny undren.

Undren. Dette at undres hører med til sandt åndeligt liv. Alt videnskabeligt liv begynder med og næres stadig af undren. Hvis der ikke er noget at undres over, så går det hele i stå og alle fremskridt dør. Alle menneskehedens opfindelser og fremskridt er begyndt med, at et levende menneske blev grebet af undren. Derfor er det også højskolens opgave stadig at hjælpe ungdommen til den sande og igangsættende undren. — Og der er jo meget at undres over: Naturens store mangfoldighed, menneskelivets store drama på godt og ondt og mest af alt Guds virkelighed, som vi møder den i Guds almagt og Guds nåde.

Stjerneskuet fik mig til igen at studere stjernebilleder, og jeg måtte have stjernekortet frem. — Blikket vandrer fra stjerne til stjerne, mens tankerne går ad mange veje. Disse billeder har stået sådan i årtusinder; deres navne er fra før vor tidsregning. Men mest undres man ved udregningen af de helt ufattelige afstande. Det lys, som lige i dette sekund når mit øje fra Nordstjernen, har været på vej i 40 år. Det vil sige, at afstanden fra Nordstjernen til vores klode er 37843200000000 km. Vi er helt ude af stand til at forestille os en sådan afstand, og så er der endda stjerneverdener, der er flere mill. gange længere borte. Ja, det er slet ikke mærkeligt, om det svimler for os, og vi føler trang til at synge med Brorson:

»Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
hvor stjerneflokkene blinker,
hvor mildt enhver imod mig ler
og op til himlen vinker!«

Men det er ikke blot det ufatteligt store, der vækker min undren. I Brorsons salme står der også om græsset. Ja, for det åbne,

undrende sind afslører naturen en uendelighed af vidundere, som Gud har skabt til os. — Atomernes verden er jo lige så overvældende som universets største afstande.

Alt dette, det største som det mindste, har Gud skabt. Sandelig, vor Gud er almægtig!

Men mest forunderligt er det, at denne skabergud har givet os lov at sige fader til sig. Selv det mest sindrige eller det allerstørste i naturen bliver jo småt imod den nåde, at jeg må være Guds barn. Det har jeg været bestemt til fra evighed; men vi mennesker har gjort alt for at krænke Guds kærlighed. Han er den eneste, der har ret til os. Han har overøst os med godt. Han har givet os sine bud, ikke for at begrænse vor lykke, men for kærligt at lede os på livets vej. — Alt dette har han gjort for os, og dog vil vi forstøde ham, alligevel vil vi være vore egne herrer, som stolte og hovmodige vandrer på selvviskhedens og nydelsens veje.

Sådan var og er vi, og derfor gjorde Gud det mest forunderlige, da han sendte os Jesus som frelser. Alle andre undere blegner mod dette, at ondskab svares med kærlighed, at stolthed og utroskab mødes af mildhed og langmodighed.

Dette er undernes under, og det er livet om at gøre at få blik for dette under, at opleve det så stærkt, så det får omskabende virkning. Lad os da undres og takke Gud for hans gave.

H. L. R.

Hvid ungdom hjælper nødstedt sort ungdom

Af lærer A. C. Nielsen, Vinderup

Tale, holdt i Struer kirke
den 20. maj 1951

Tusinder af unge strømmer i dag til missions- og regeringsskoler i Afrika. De vil lære noget. Bogen lukker sig op for dem og begynder at fortælle, væggene viger, og verden bliver forunderlig stor.

De går ikke efter endt uddannelse tilbage til den krål, de gik ud fra. Den gamlemeldags tilværelse dur ikke mere. De stiller større krav til livet end fædrene. De vil leve omtrent, som den hvide mand lever. De vil vaskes og må have sæbe, de vil have tøj på kroppen, de vil vide mere og ønsker flere bøger, de vil have penge på lommen osv.

Hvad gør de så? De følger den smalle sti hen over savanaen og finder den brede vej, der fører til den store by.

En anden ting virker på samme vis. I Sydafrika f. eks. har den hvide mand taget det meste af jorden til sig. Der er bare blevet nogle elendige stumper tilbage. Erosion og rovdrift forringer dem yderligere. Kvæget, negerens rigdom, dør af sult. Der er ingen fremtidsmuligheder for de granvoksne sønner. Hvad gør de så? Deres vej går ind til den store by.

Europæerne har forret til vellønnet arbejde

Her har europæerne forret til alt vellønnet arbejde. Men store kapitaler flyttes i disse år fra de mere eller mindre afskrevne asiatiske områder ind i Afrika, der på mange måder er fremtidens land. Her investeres de i mineanlæg og mæg-

tige industriforetagender, og så er der brug for farvede folk, billig arbejdskraft i ubegrænsede mængder. Her ser disse unge den hvide mands sande ansigt, der er helt anderledes end den hjælpsomme og venlige missionær, for missionæren behandler de sorte mennesker som brødre og forkynder kærlighedens evangelium for dem.

Nu må de slide i de usunde minegange dagen igennem langt fra sol og grønne sletter, bo i usle bølgeblikhuse langt fra slægt og hjem, være genstand for hån og spot, fordi de har en sort hudfarve, passe på, at de ikke sætter sig på de hvide folks bænke i anlæget, ja, selv i kirkerne er deres tilstedeværelse ikke tålt mange steder, slet ikke i Sydafrikas byer. Den sydafrikanske regeringschef siger: Hvide for sig og farvede for sig, for hvis de to racer kommer sammen, kan det føre til blandede ægteskaber, og så opstår der nye vanskelige problemer med børn af den slags forældre.

Tuberkulosen raser i forfærdende grad blandt de forhen så stolte folk. De siger: I tog vor jord og gav os biblen. Er ikke Afrika vort land? Oprørslysten luer i sjælene.

Kommer de til staden som kristne ved hvid mands gerning, saa mister de deres tro, også ved hvid mands gerning.

En uholdbar situation er det, og det har KFUM indset. Hvid ungdom fra Nordeuropas protestantiske lande gik i gang med at hjælpe sort ungdom. Det blev ikke til årelange forhandlinger, spørgeskemaer og overvejelser. Allerede nu efter tre års forløb er der sendt KFUM-sekretærer ud til 31 af Afrikas store byer, alt under ledelse af verdenskontoret i Geneve. Vort bidrag fra Danmark er foreløbig foruden

Sudanmissionær Th. Matthiesen i Nigeria sekretær Overgaard, der har taget arbejdet op i Belgisk Kongos hovedstad Leopoldville, der ligger, hvor den mægtige Kongo-flods vandmasser brølende og brusende styrter fra højsletten ned i det lave. Her har den unge dansker sit virke inden for de rammer, KFUM danner, og som vi kender det her i landet.

Afrikas ungdom skal vindes nu

Verdensdelens ungdom skal vindes nu. Der er alle vegne åbne døre for evangeliet, men snart kan de smækkes i. Tidens fylde er inde. Der er fred, kontinentet kan berejses på kryds og tværs, og f. eks. i Nigeria er der et fint og føjeligt sprog af arabisk herkomst, hausa, der er særdeles egnet til at udtrykke kristendommens dybe og rige tanker. Det er spredt ud over vide egne nord for ækvator af muhammedanerne, som altså mod deres vilje er kommet til at bane vej for evangeliet. Det kan hurtigt forandres. Racehad og nationalisme kan blive til fejende brande. Genem øget selvstyre kan muhammedanernes magt øges i en sådan grad, at det bliver ugørligt at drive mission. Kommunismen og gammelt hedenskab, troldmænd og hemmelige selskaber slår følge.

Man må glæde sig over, at hvid ungdom er gået i gang med at hjælpe nødstedt sort ungdom, glæde sig over det friske initiativ, der her er udvist. Det er i sandhed en god og tiltrængt opgave, KFUM har taget op. Mange — også på disse egne — vil med største interesse følge de unge sekretærer og hele den videre udvikling i »det mørke fastland.«

Endnu en gang på skole!

Mon ikke de fleste, der har været på efterskole, enten det blot er nogle enkelte eller måske flere år siden, synes, at skoletiden står for dem som en tid i særlig glans. Kammeratskabet med såvel de andre elever som med lærerne, de mange nye indtryk og alt, det man — forhåbentlig — fik lært, gør, at man tænker på den tid med særlig glæde.

Imidlertid er det vel sådan, at de fleste, der har været på efterskole og nu er blevet mere voksne, mangler en fortsættelse. Efterskolen satte een så udmærket igang, på en måde, der svarede til ens alderstrin dengang, men nu er der ligesom kommet et slip. Man trænger til at få tanker og problemstilling fornyet, og man længes måske efter et fællesskab, der er afpasset efter den voksne alder.

Her er det så, højskolen kommer ind. Det, der siges på højskolerne, er faktisk det samme som på efterskolerne, blot taler man her mere ud om de ting, som efterskolen kun kunne antyde. Hver gammel efterskole dreng eller pige vil føle sig hjemme på en højskole, og mange af de problemer, som de netop i kraft af deres efterskoleophold er sat på sporet af, vil de nu kunne få yderligere uddybet.

Danmark har ca. 60 forskellige højskoler. De har hver deres særpræg, men de har også noget fælles: de vil sætte igang og vise vej til en dybere medleven i tidens problemer.

Man kan også tage på højskole for at få udvidet sine kundskaber — og det er vel for alle en udmærket begrundelse for et skoleophold. På mange skoler kan man få landbrugsfaglig særundervisning, undervisning i sprog, sygepleje, musik, vævning

Kære læser af elevbladet!

Jeg har lovet en lille hilsen, når jeg vidste lidt om fremtiden, og derfor kommer hilsenen nu. Jeg har lige overstået faglærereksamen i dansk, og fra 1. novbr. skal jeg være lærerinde ved den nyoprettede sygeplejehøjskole i Fårevejle. Jeg glæder mig over at være ovre eksamen, men lige så meget over, at der blev et arbejde til mig igen i højskolens tjeneste. — Tak for trofast venskab i årene, der gik.

Jeres »Mikkel«.

og meget mere. — Men ingen steder går fagundervisning fremfor det, som sigter mod en almen menneskelig modning.

Der er nu åbnet nye gode muligheder for understøttelse til højskoleophold. Man kan få helt op til 70 pct. af skoleopholdet betalt. Understøttelsens størrelse beregnes efter forældrenes indtægt.

Skriv til Højskolernes Sekretariat, Vartov, København K, hvis du er interesseret i skoleplaner fra en eller flere bestemte skoler, eller forlang simpelthen pjecen »Vi mødes på Højskolen«, hvor der er fortegnelse over alle landets højskoler, og hvor du så selv kan vælge ud, hvilken skole, du vil vide mere om.

Det skulle være naturligt, at alle tidligere efterskoleelever, som på så udmærket måde er sat på sporet til livets dybere værdier i deres skoletid som helt unge, fortsatte på højskolen, når de blev voksne, og det er vort håb, at flere og flere vil gøre det i de kommende år.

Venlig hilsen

f. Højskolernes sekretariat
Erik Halvorsen.

Hjemme fra skolen

Dette efterår er på en måde den mindst glædelige tid, vi har oplevet. Hvad kan det nytte, at det har gået godt for os i 2½ år, når tilgangen nu synes at svigte?

I denne tid er det os en stor opmunt-ring, at vi får så mange gode breve, og jeg vil gengive nogle udpluk:

»Først vil jeg sige jer rigtig mange tak for de 5 dejlige måneder, som jeg har tilbragt på højskolen. Det har været måneder, som for mig er ganske uforglemmelige«.

»Som tak for sommeren sender jeg jer denne lille hilsen. De fem måneder på N. N. H. har været en dejlig tid, en begyndelse til min ud-dannelse, hvor jeg har lært mangt og meget, men det vigtigste af alt var dog, at jeg nu kan sige: »Så tag da mine hænder osv«. — Jeg var lidt spændt på, hvordan det skulle gå, når jeg rejste fra højskolen, men det går godt, og jeg er glad«.

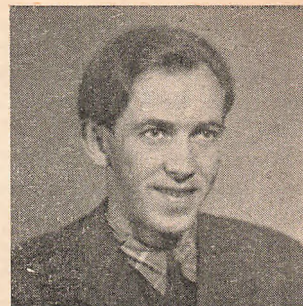
»Ja, tiden går hurtigt, nu er det to år siden, mit hold stævnedes til Nissum, og hvor havde vi en rig vinter hos jer, hvor Guds kald lød til os gang på gang, men for mit vedkommende blev det jo ikke til nogen omvendelse; men sidste vinter i missionsugen her havde jeg den oplevelse, at Jesus blev min, og nu kan jeg oprigtigt sige det ord, som var min hjælp på højskolen: »Se det Guds lam, som bar alver-dens synd«.

»Tak for de dejlige dage, jeg havde oppe hos jer på den kære højskole, da jeg var »hjem-me« til elevfest. Det var dejligt at hilse på jer og alle højskoleveninderne. Men jeg takker jer allermest for, at det var oppe på skolen, at spiren blev lagt i mig, så jeg er kommen til at tro på den Herre Jesus Kristus«.

»Allerførst vil jeg sige rigtig mange tak for den dejlige sommer på Nr. Nissum højskole, hvor var det en dejlig tid, og hvor har jeg fået mange rige minder med derfra, det var en tid, jeg altid vil se tilbage på med taknemlig-hed og glæde«.

Her ser I vor nye unge lærer

**Gothfred
Jespersen**
Vinding

Sådanne breve er os naturligvis til me-gen glæde, og vi vil gerne benytte lejlig-heden til at sige alle brevskriverne vor kærligste tak.

Det er kun så få breve, vi får svaret direkte på, da der ligesom ikke bliver tid til det; men vær forvisset om vor glæde og taknemmelighed.

Vort store ønske er, at jeres taknemme-lighed må bevirke, at vor skole stadigt må være velbesøgt. »Er De tilfreds, så sig det til andre«.

Vinterskolen er nu oppe på godt 60 fore-spørgsler, men kun ca. halvdelen er ind-meldt i dag den 12. oktober. En del af forespørgslerne er ret nye, så vi forventer da en del flere indmeldelser. Kaag skrev forleden, at oktober ofte havde været en god måned. Lad os bede og arbejde for, at den også må blive det i år.

Skuld gammel venskab rejn forgo?

Nye skoler kan samle elever. Vor skole er 64 år, så må vi også kunne; for selv om der siges mange pæne ord, som der ikke menes noget med, så vil vi fortsat tro på det gamle venskab.

BOGANMELDELSER

Der er kommet nogle dejlige bøger fra De unges forlag og fra Lohses forlag. Foreløbig har jeg læst følgende to:

Carl Sundby: Den sidste Basun. De unges forlag. 6,75 kr. Bogen er oversat fra norsk, og den handler om de sidste tider. Med en enestående alvor taler den til os. Den er betagende og ufor-glemmelig. Det er en bog, som alle bør læse, og den bør i høj grad bruges som gavebog.

Max De Lange-Bråmsma: Guld Else. De unges forlag. 4,75 kr. En oversættelse fra hollandsk. Bogen er hyggelig og god, velegnet som gavebog til unge piger.

Tak og farvel!

I år gik det vist, som så ofte før, at de to sidste måneder på flere måder blev de bedste for vore sommer elever.

Det eneste væsentlige minus var, at vi måtte savne så mange, som, vi syntes, hørte med i flokken, og godt var det, at der kom så mange breve fra de 16, og mange af dem fandt lejlighed til at besøge os.

Den lidt formindskede flok rykkede lidt tættere sammen — både på elevgangen og på anden vis, så vi havde det meget hyggeligt.

En svensk lærerinde Inga Tyvoll besøgte os. Hun var en af »Flickorna från Småland«, og vi havde megen glæde af hendes visit.

En aften var vi i Lemvig for at høre Else Jena, og ved den lejlighed gav »Moster Ruth« kaffe på KFUK, så alt i alt fik vi en dejlig aften ud af det.

Vi har i sommerens løb haft mange interessante besøg fra nær og fjern, men en dag havde vi fornøjelsen at have besøg fra London, idet frk. Kirkegård, der er sekretær i dansk KFUK derovre, var her sammen med et par andre damer.

Og da dette besøg indtraf den dag, da efterskoleeleverne for sidste gang skulle lave fin middag, havde »de små« den fornøjelse at servere deres og frk. Olsens fine mad for gæsterne.

Om aftenen fortalte frk. Kirkegård os så en hel del om forholdene i London og det øvrige England, og især fik vi meget at vide om forholdene på dansk KFUK i London.

Kun alt for hurtigt svandt den ene dejlige dag efter den anden. Flittigt arbejde, fornøjelige stunder — og stor og god alvor prægede tiden. Den sidste uge samledes mange med lærerinderne til bedemøde inden morgenmaden.

Den sidste aften var der et meget stort møde i missionshuset, hvor indre missions rejsepræst Johs. Pedersen talte over emnet: »Hvad er og hvad vil Indre Mission?« Jeg glædede mig saadan over det gode foredrag — også fordi vore piger fik dette med nu til sidst.

Efter mødet var rejsepræsten med os inde på skolen til en kop afskeds kaffe, og resten af aftenen forløb med alvor og skæmt. Det går vist an at gengive en af rejsepræstens fortællinger. Jeg tror endda, han havde den fra vor nuværende kirkeminister:

»En stor kone havde en lille mand, og de var begge tyngede af, at manden var så lille. En nat kaldte manden på sin kone, og overstrømmende glad fortalte han, at han var vokset, mens han havde sovet, for han kunne nu nå fra den ene ende af sengen til den anden. Konen tændte lyset for at se sin store mand; — men det viste sig, ak, at han var kommet til at ligge på tværs i sengen.«

Vi var meget glade for pastor Johs. Pedersens besøg, og vi fik indtryk af, at han

også var glad for at være sammen med os. I alt fald sagde han, at han ville til at rejse rundt til højskolernes afskedsfester, da det gav inspiration.

— Så ser vi da tilbage på sommerskolen med tak og hjertens glæde, og takken skal rettes først til jer, der var elever her i sommer. Tak fordi I kom her og fyldte vor skole med liv og friskhed. Tak fordi I var flinke og gerne ville bestille noget. Tak fordi I ville lytte.

Og så vil vi allesammen mest sige Gud tak, fordi han hørte vor bøn og var os nådig og god.

Våg og bed! Søg! Betænk!

Vore lærerinder

har gjort et stort og godt arbejde i sommer. Frk. Olsen har nu taget plads som husbestyrerinde; men hun har lovet os at gøre alt for at skaffe os en god efterfølger, hvis ikke hun kommer igen. — Frk. Jeppesen bliver her på skolen. Hun skal i vinter være lærerinde ved flere sy- og vævekursus her på egnen.

Stævnet i Herning

var velbesøgt; vi var vist 75 til 80 deltagere, og vi havde det rart sammen. Tak til jer som kom. Om aftenen talte Lindskov og jeg ved et møde i Sinding.

En D. M. S. weekendlejr

på højskolen for unge fra egnen den 6. og 7. oktober havde god tilslutning.

Ydre Missions store sag blev lagt hen til de unges hjarter af dygtige folk. Især vil vi nævne arabermissionær, pastor Richard Madsen.

Måske skulle I have sådan en lejr på jeres egn?

Brev til Bladet

Ved høstfesten for de unge i Strandby talte israelsmissionær A. Scheradsky. Jeg vil hermed prøve at gengive omtrent ordret, hvad han sagde. Først præsenterede han sig med de ord: »I har vel aldrig set en rigtig levende jøde, nu kan I se på mig og sige, at I har set en jøde«. — Jeg vil i aften tage jer med på en tur til jøderne i Polen. Vi tager flyveren, da vi skal frem og tilbage på en halv time. Vi standser ved en lille by i Polen ved en jødisk drengeskole. Jeg går ind, I må blive ude, fordi der ikke er stor plads, men I kan nok høre det alligevel. Der sidder en gammel lærer for bordenden. Han ser ud til at være oldefar til sig selv og har langt skæg helt ned til blindtarmen. Han har et spanskør i hånden, og det bliver flittigt brugt. Det er afskaffet i danske skoler, det kan I være glade for. — Iblandt Drengene er der en, som hedder David, og ham skal vi nu følge. Han kan hele Det gamle testamente på fingerspidserne og af den jødiske lovbog har han lært det halve udenad. — Vi følger med ham hjem fra skolen, hvor det vrimler med børn. David har tretten søskende, og de kommer trip-trap-træsko efter hinanden. Det er fredag aften, deres sabbat er begyndt, de er alle pyntede og fine og følges ad til Synagogen, sådan hedder deres kirke. De kommer hjem, og medens de sidder ved aftensmåltidet, kommer de såkaldte kristne, og de dræber Davids far, mor og søskende. David flygter ved hjælp af gode mennesker og flakker rundt i Europa, indtil han en skønne dag havner i det lille Danmark, i København. — Her havde jeg mange samtaler med ham om Kristus Jesus, »Messias«; men nej, det kan

han ikke tro; og dem, der tror på den hængte mand, hader han af et godt hjerte, for hvad har de ikke gjort med hans forældre og hans søskende. Så forærede jeg ham et »Nyt testamente« skrevet på hebraisk, det kan I ikke læse, men det kunne han, og han syntes, det var en vidunderlig bog, og lidt efter lidt kom han til troen på Jesus Kristus — og er nu selv israelsmissionær. For først skal der begyndes i Jerusalem, har Jesus sagt, og selv har jeg været israelsmissionær i 36 år. Jeg kunne fortælle meget mere, men dette får være nok«.

Jeg købte en lille bog den aften, som hedder »Hjemliv og Hjemløshed mellem Jøder«, skrevet af A. Scheradsky, den fortæller meget interessant om jøderne, og jeg vil anbefale alle at læse den. Den kan fås hos Lohses forlag.

Kærlig hilsen fra

Lilly Nielsen (47), Risgårde, Farsø.

HØJSKOLEPOST

Mandag d. 29. okt. i Sæby skole (Durup) A. Kr.

Vandremappernes besøg.

Sommerskolen 1932 d. 5. oktober.

»Sølvsnoren« 28/29 d. 6. oktober.

Til lykke!

Forlovede: Frk. Ellen Solsø (50) og hr. Kristian Hindhede, Ejstrup, Skern.

Frk. Anne Marie Hansen (Kegnæs) fra sommeren 50 og hr. Jens Søndergård, Lyngs, Thy, vies den 20. oktober. Adresse på bryllupsdagen: Kobergård, Kegnæs, Als.

Frk. Anna Jensen (46) og hr. Peter Vestergård, Astrup, vies i Faster kirke onsdag d. 24. oktober. Adresse på bryllupsdagen: Astrup, Skern. Bopæl: Astrup, Skern.

Frk. Olga Gregersen (47) og hr. Jens Peter Nielsen, Frøstrup, vies lørdag d. 3. november i Øsløs kirke. Bryllupsadresse: Vesløs st. Fremtidig bopæl: Frøstrup st.

Den 16. novbr. vies i Sevel kirke: Frk. Elna Jeppesen (47), Sølyst, Sevel, Vinderup, og hr. Kristian Lynderup, Ejsing.

Sommereleverne glemte

et sølv-dagmarkors med kæde, og desuden har man efterladt sig en ulden badedragt.

— Selv om vinteren forestår, bliver det vel somer igen.

Fra elevfesten har vi bl. a. en natkjole liggende.

Adresseforandringer

Sommerskolen

- 1951 Frk. Anna Riis, Balling — samme, De gamles hjem, Selde pr. Roslev.
- 1950 Frk. Mette Jensen, Ø. Stokholm, Nr. Nissum — samme, Ejstrup, Astrup, Skern. Frk. Jytte Iversen, Tesdorfsvej 28, Kbh. F. — samme, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, København F.
- 1948 Frk. Dagmar Haaning, Rettrup, Skive — Fru D. Pilgaard, Gimsing, Struer.
- 1947 Frk. Olga Gregersen, St. Ibsgade 12, Viborg — samme, Vesløs st.
- 1946 Frk. Hanne Jørgensen, Nr. Nissum seminarium — Fru Hanne Elbech Hansen, Rønnealle 1, Rønde.
- 1943 Frk. Else Christensen, De gamles hjem, Skjern — samme, »Stie«, Flynder, Fåre.
- 1941 Frk. Ellen Margrethe Sørensen, Vester Højbjerg, Vestervig — samme, c/o R. Petersen, Brøndumsvej, Skagen.

løvrigt

Fru Kirkegaard, Lemvig — samme, Holsteinsgades inspektørbolig, København Ø. Husholdningslærerinde, frk. Henny Olsen, Sjællandsgade 17, Viborg — samme, Ørderup Østergaard, Toftlund. Lærerinde, frk. J. Mikkelsen, H. C. Ørstedsvvej 52², København V — samme, sygeplejeskolen, Fårevejle.

Vinterskole

- 50/51 Harald Sørensen, Nr. Nissum — samme, Tirslund skole, Holsted st.
- 47/48 Karl Kristian Mathiassen, Nørregade 22, Vemb — samme Jyllandsgade 2 A², tv., Struer.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening.
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOGTR. STRUER